

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011806
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120011806.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD., na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 07. januára 2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Q. E., nar.: XX.XX.XXXX v H.,
bytom R. XXXX/X, XXX XX D.,
t.č.: W. F.

sa uznáva za vinného, že

1) dňa 22.11.2019 v čase asi o 11.58 hod. v Hlohovci na ulici Železničnej v priestoroch budovy Občianskeho združenia Samaria č. 2 vulgárne nadával svojej manželke F. E., kričal že je feťáčka, opľul ju, otvorenou dlaňou opakovane (minimálne dvakrát) udrel po líci a pritom na ňu kričal a nadával jej minimálne za jej údajnú neveru, a tak konal napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom OS Trnava, sp. zn.: OT/271/2018 zo dňa 13.11.2018, právoplatným dňa 13.11.2018 uložený príkaz nepriblížiť sa k poškodenej F. E. ani k jej obydlíu na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov,

2) dňa 13.4.2020 v čase okolo 16.00 hod. v D., v miestnej časti N. - R., v interiéri rodinného domu s popisným číslom XXXX/X, fyzicky napadol svoju manželku F. E. tak, že v spálni, kde spala k nej pristúpil a bez slov ju začal opakovane biť pästou do hlavy po dobu približne 10 minút a potom z domu odišiel na neznáme miesto, čím poškodenej F. E. spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, v oblasti nosa, s krvnými výronmi, bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, tržne-zmliaždenú ranu na ľavej strane čela, až vlasatej časti hlavy, asi 4 cm dlhú, zasahujúcu do podkožného tkaniva, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena s krvným výronom asi 15x10 cm na predno-bočnej strane s celkovou dobou liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života v trvaní 1 - 3 týždne.

teda

obžalovaný Q. E.

v bode 1

dopustil sa slovne aj fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti resp. výtržnosti tým, že napadol iného a skutok spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe

v bode 2

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe

čím spáchal

v bode 1

prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona s použitím ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona

v bode 2

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

a za to sa odsudzuje:

v bode 1

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

v bode 2

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trnava podala dňa 24.11.2019 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 4Pv 305/19-2207 na obvineného Q. E. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s použitím ustanovenia § 139 písm. c) Tr. zákona na nasledovnom skutkovom základe: „, dňa 22.11.2019 v čase asi o 11.58 hod. v Hlohovci na ulici Železničnej v priestoroch budovy Občianskeho združenia Samaria č. 2 vulgárne nadával svojej manželke Lucii Krškovej ,kričal že je feťáčka, oplul ju, otvorenou dlaňou opakovane udrel po líci a pritom sa vyhrážal , že ju zabije a potom ho môžu policajti kľudne zobrať do basy, čím vzbudil u Lucii Krškovej dôvodnú obavu, že vyhrážky zabitím zrealizuje“. Táto vec bola vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 0T/302/2019.

Dňa 13.08.2020 podala Okresná prokuratúra Trnava pod sp. zn. 4Pv 95/20/2207 na obvineného Q. E. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na nasledovnom skutkovom základe: „, dňa 13.4.2020 v čase okolo 16.00 hod. v Hlohovci, v miestnej časti N. - R., v interiéri rodinného domu s popisným číslom XXXX/X, fyzicky napadol svoju manželku F. E. tak, že v spálni, kde spala k nej pristúpil a bez slov ju začal opakovane biť päťou do hlavy po dobu približne 10 minút a potom z domu odišiel na neznáme miesto, čím poškodenej F. E. spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, v oblasti nosa, s krvnými výronmi, bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, tržne-zmliaždenú ranu na ľavej strane čela, až vlasatej časti hlavy, asi 4 cm dlhú, zasahujúcu do podkožného tkaniva, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena s krvným výronom asi 15x10 cm na predno-bočnej

strane s celkovou dobou liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života v trvaní 1 - 3 týždne.“ Táto vec bola vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 4T/67/2020, pričom konanie pôvodne vedené pod sp. zn.: 0T/302/2019 bolo k tomuto konaniu pripojené, keďže išlo o veci vedené proti rovnakému obžalovaného, pred rovnakým samosudcom rovnakého súdu a vec 4T/67/2020 bola v priebehu celého konania väzobnou vecou, obžalovaný bol vo väzbe vzťahu ku skutku zo dňa 13.04.2020.

Zo spisu 0T/302/2019 súd zistil, že v tejto veci bol dňa 25.11.2019 vydaný trestný rozkaz, ktorý bol napadnutý odporom aktuálne obžalovaného podaným priamo do zápisnice o výsluchu konanom v rovnaký deň.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný Q. E. na hlavnom pojednávaní čiastočne priznal skutky, pričom ale ich spáchanie v časti poprel a jeho prednes súd vyhodnotil ako nevyužitie práva na vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por.

Ku skutku v bode 1 obžaloby obž. E. uviedol, že predtým ako mal zákaz priblíženia sa k poškodenej, k tejto chodil, nakoľko ho volala. Sám od seba za poškodenou nechodil, iba keď ona zavolała. Pred skutkom mu volala, že keď bude chcieť, má si prísť pre balíček na stanicu pre potravinovú pomoc. V ten deň jej obžalovaný volal a poškodená mu povedala, a tak sa dohodli, že príde pre balíček, ale nedohodli si presný čas. Ako tam obžalovaný stál, poškodená išla o 11:58 hod. dovnútra a on išiel za ňou, keď sa ale otočil, zbadal svedka A. U., ktorý držal v ruke palicu a kričal na neho, že „no pod“, obžalovaný sa iba pozrel, že či mu nešibe. Obžalovaný išiel do vnútra za poškodenou a povedal jej o tom, boli pri tom traja svedkovia. Rovnako jej povedal, že je kurva a feťáčka, preto lebo U. od nej vyžaduje sex a nemá si k nemu nikdy sadnúť do auta, lebo inak ju dostane, následne ale obžalovaný zistil, že poškodená prišla na miesto so svedkom U.; obžalovaný preto začal žiarliť, lebo mu poškodená sľúbila, že s ním do auta nesadne a robila mu to naschvál. Preto jej povedal, že je kurva a feťáčka, opľul ju a zahnal sa po nej rukou, ale ani ju netrafil - nezachytil jej tvár, len jej po vlasoch prešiel rukou a povedal jej, že teraz môže na neho volať policajtov a odišiel odtiaľ. Po tom, čo odišiel, tak bol cca 45 minút v Šulekove, kde stretol poškodenú, ako si išla kúpiť cigarety aj s U., vtedy sa stretli nechtiac, nevedel, že tam pôjdu, obžalovaný z tohto bol v šoku, mal nervy, on pri tom išiel vedľa bicykla, U. sa pýtal, či mu jebáva ženu, že 10 rokov chodí za jeho ženou a stále mu rýpe do rodiny. Potom vyšiel U. von z auta, o niečom sa rozprávali a U. ho udrel palicou po pleci. Obžalovaný sa zobral a išiel preč, obžalovaný odtiaľ išiel na posed do R., kde aj prespal. Ráno na druhý deň ho volali policajti, aby prišiel na políciu, kam prišiel a bol umiestnený do CPZ.

K druhému skutku v apríli 2020 obžalovaný uviedol, že sa s poškodenou pochytil vlastne ani nevie prečo. V dňoch 7-9 apríla u nej býval, predtým tam zase bol a zistil, že poškodená opäť fetuje, preto 10. apríla odišiel a vrátil sa až 12.04., kedy mu poškodená poslal SMS, či už mal sex s inou a či sa s U. dal dokopy proti nej a robia intrigy, vysvetľoval jej cez SMS, že to nie je pravda, poškodená mu písala, že ju to nebaví a nech večer príde, aby sa porozprávali, tak prišiel 12.04. (v nedeľu). Prišiel podvečer, poškodená už bola unavená, tak rozhovor odložili na 13.04., on zostal a s deťmi pozeral nejaký film, malý Q. pri ňom zaspal, ten ho má rád. Obžalovaný ráno vstal a chcel poškodenej pomôcť s varením, kým poškodená vstala, ošúpal zemiaky. Potom, keď poškodená okolo 9-10tej hodiny vstala, začala do neho poškodená rýpať, že už nie je to, čo býval, že nechal škrob na panvici a že býval aj lepší, on jej vravel, nech kašle na to. Najedli sa a poškodená si išla ľahnúť s malým R. na matrac, obžalovaný priniesol 3 matrace, aby si ľahol spoločne s nimi. Deti pozerali rozprávky, obžalovaný sa posadil a poškodená sa pýtala, kde je, povedal jej, že si ľahne k nej a bude ju zozadu ohrievať chrbtom, na čo následne zaspala. Obžalovaný poslal deti preč, aby ju nebudili a deti išli von na trampolínu. Poškodená spala a obžalovaný sedel v kuchyni. Obžalovaný videl čierne mraky, preto zavolať na deti, aby išli dovnútra a ako sa tie vracali, zobudili poškodenú. N. a E. išli k sebe do izby a obžalovaný počul poškodenú, ako sa pýta detí, že kde majú toho vyjebanca, to ešte poškodená ležala so synom R.. Obžalovaný sa jej pýtal, prečo to hovorí a či si to zaslúži, potom odišiel do kuchyne. Asi za 10 minút za ním prišla poškodená, ktorá začala byť nervózna a kričala. Pýtala sa ho, že kde je najstarší syn M.; obžalovaný jej povedal, že si zobral bicykel a išiel za kamarátom. Poškodená mu hovorila, že si nepraje aby bral M. bicykel, nakoľko je E. a on všetky svoje pokazil. Chytila preto nervy, že čo som to za otca, že ani M. nemá predo mnou rešpekt, tresla o zem stoličku a rozbila ju. Následne po ňom hodila nejaké veci a kričala, že je hajzel, že deti pred ním nemajú rešpekt a že je trúbka, pričom je pravdou, že deti ho berú na zábavu, nikdy im neublížil. Pri tomto sedela pri okne a keď ju počul malý Q., schoval sa pod paplón, N. a E. boli vo vedľajšej izbe, dcéra F. nevie, kde bola. Obžalovaný išiel za poškodenou, aby prestala kričať a pýtal sa jej, že či má krízu, keď nemá

drogy, aby prestala kričať, že radšej pôjde preč. Zabudol si tam kabelku červenú „crossbody“, mal v nej doklady a zuby. Prišiel teda a hovoril poškodenej, aby prestala. Ako mal tepláky na zips a tam si zapínal nabíjačku, poškodená sa ho pýtala čo tam má, či ju nahráva, lebo si myslela, že mal vo vrecku telefón a mal tam len nabíjačku. Obžalovaný poškodenú následne chytil za tvár, aby prestala, ona sa postavila a narazila mu do tváre, zrejme nechtiac si pritom udrela nos. Obžalovaný jej stále hovoril, aby prestala, ale ona mu nadávala ďalej, obžalovaný ju odsúval dľaňami, určite nie päšťami. Poškodená ho udrela po líci, mala zohnutú hlavu a pritom ho nejako udrela po líci. Ako ju tlačil pred sebou, aj ona potlačila do neho a keďže boli stále na zemi rozhádzané matrace, potkol sa o ne a ako padal, stále držal poškodenú a ona padla na neho, následne sa prekotila cez neho a letela rovno do skrine, ktorá mala len regále, nie dvere a mala hranaté okraje. Na toto všetko dobehli deti, že čo sa deje. Obžalovaný sa postavil, poškodená sa posadila na matrac a pozreli sa na seba. Povedal poškodenej, že nech sa pozrie, čo spravila a následne videl, že jej z hlavy tečie krv. Išiel do kuchyne, zobral uterák a namočil ho do vody išiel jej to ošetriť. Ona prešla cez dve izby a plakala, obžalovaný jej povedal, že jej to ošetrí. Obžalovaný sa pýtal aj dcéry N., tá mu potvrdila, že videla, že poškodenú neudrel. Obžalovaný dal poškodenej mokrý uterák na ranu, tá sa ním zahnila na dievčatá a nadávala im, že sú kurvy. Obžalovaný sa jej pýtal, prečo to robí, keď krváca a bál sa, aby sa poškodenej nič nestalo. Vypol z pántov dvere od kuchyne (zrejme kúpeľne pozn. súdu) a 15-25 minút ju prehováral, aby zavolali sanitku, nech si ranu medzitým zatlačí, pýtal sa jej, či chce byť účelovo zakrvácaná. Poškodená išla do kúpeľne, kde ju obžalovaný stále videl. Poškodená zapla tie dvere na 3 pánty a zavrela sa do kúpeľne. Dievčatá boli v tom čase pri ňom, hovoril im, nech sa neboja, poškodenej hovoril, nech to nerobí, že jej ide zavolať sanitku, na čo mu ona odpovedala, že si zavolá sanitku sama a nech ide preč. Toto celé trvalo asi 25 minút. Nakoľko poškodená nechcela jeho pomoc, následne odišiel preč. Predtým ale povedal, že poškodenej berie striekačku ako dôkaz, že poškodená fetuje.

Obžalovaný následne dodal, že aj deti vedia že poškodená fetuje, má sklony zveličovať, namýšľa si veci, ktoré zveličuje. Možno skutok, zveličila, aby bol uväznený, určite to nebolo úmyselné. Poškodenú je ťažko pochopiť, obžalovaný má za to, že trpí nejakou chorobou. Prvých 10 rokov spoločného života nebol bohviečo. Potom poškodená začala fetovať a má paranoje. Keď bola mladšia ju aj znásilnili. Dokázala obžalovaného postaviť pred okno a povedať, že či tam niekoho vidí, aj keď tam nikto nebol. Ona by sa neho nahnevala, keby povedal, že ho tam nevidí, tak jej povedal, že vidí a ona, že no vidíš a každý zo mňa robí blázna, že tam nikto nie je. Chcela sa zabiť, podpálila sa v kúpeľni, horelo to tam a nemohol sa tam dostať; otrávil sa s tabletkami. Bolo to asi v roku 2014-2015. Zobrala na neho nôž a chcela ho podrezať a aj seba chcela podrezať, chcela sa hodiť pod vlak. Dcéry obžalovanému povedali, že ich matka nahovárala, aby ho otrávil. Pýtal sa ich, či si robia srandu a povedali že nie. Chceli ho pomaličky otráviť. Poškodená obžalovanému povedala, že ho dopichá v spánku a zahrabe v záhrade, na čo jej on povedal, že ak má takéto stavy tak nech navštívi MUDr. Lysovú, psychiatricku.

Na doplňujúce otázky ku skutku, obžalovaný uviedol, že (ku skutku 1) keď sa na poškodenú dvakrát zahnal, táto sa uhnala a pritisla sa k 3 ľuďom, čo vydávali balíčky, potom sa otočil a nevie, čo bolo ďalej. Nič mu nehovorila, iba že „čo je?“, nakoľko videla, že zbadal U. s autom, s ktorým prišla a to mu predtým vravievala, že ju U. chce znásilniť. Tvárila sa prekvapená a pritom ho predtým sama volala, aby si prišiel pre potravinový balíček.

K druhému skutku obžalovaný uviedol, že v prípravnom konaní nehovoril pravdu, nakoľko mal tušenie, že na neho bolo podané trestné oznámenie. Obžalovaný chodí k psychológovi, nevedel, že bol hľadaný políciou, po skutku s poškodenou volal a tá mu nič nehovorila, iba to, že malého Q. zrazilo auto, tak sa pýtal na neho a poškodená mu hovorila, že je v poriadku a že keď chce, má prísť k poškodenej. Následne sa obžalovaný dopyčul, že ho hľadajú policajti a zase bude mať asi problémy. Poškodená mu hovorila, nech vezme deku, že pôjdu k Váhu, ale on nereagoval, povedal len, že príde k nim na bicykli, to bolo v sobotu po skutku. Prišiel tam a vyspal sa s poškodenou. Poškodená mu ukazovala, ako má ošetrenú ranu na hlave a ostrihané vlasy, on jej hovoril, že veď vieš, že som to nespravil ja a že z neho spravila štvanú zver a pýtal sa, prečo to spravila. Ona mu povedala, že ju nemal udrieť, k čomu jej povedal, že to nespravil naschvál a iba sa bránil, teda poškodená určite zveličuje.

Obžalovaný uviedol, že v ten deň v Žiline nebol, povedal to v prípravnom konaní len preto, aby mohol dodatočne zmeniť výpoveď a povedať, ako to naozaj bolo. S poškodenou bol v telefonickom kontakte 9.5.2020, kedy jej volal a počas väzby jej volal 2krát, prvýkrát sa ho pýtala ako sa má a vravela mu, že vo väzbe mu je lepšie ako na ulici a že policajtom aj povedala, že si hlavu rozbila sama pri páde a že policajti z Hlohovca idú po ňom a chcú ho dostať do basy, nakoľko jeho brat mal potýčku s policajtami, bol v kóme a tých policajtov potom vyhodili. Dotýčný policajt sa volá R. C., ktorý je kamarát tých vyhodnených policajtov. Druhýkrát mu volala dňa 10.07, že ako sa má a ako sa majú deti. Poškodená povedala, že

sa rozprávali pri výsluchu, kde ju nachytil advokát (JUDr. Cako), či sa chce rozviesť. Bavili sa, či príde na návštevu. Bavili sa najmä o rozvode a že čo vypovedala a že pôjde pred psychologičku z Nitry. Obžalovaný ďalej uviedol, že poškodená bola dňa 18.08.2020 odsúdená za prečin krivej výpovede voči jeho osoba, ku ktorému sa aj priznala pred súdom, bolo to závažné, tak jej sudca uložil 3 roky s odkladom a probačným dohľadom na 4 roky a povinnosť navštevovať psychológa alebo psychiatra.

Svedkyňa - poškodená F. E. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že (ku skutku 1) si išla pre balíček s deťmi pre potravinovú pomoc. Vstúpila dovnútra, kde prišiel obžalovaný a opľul ju a začal jej nadávať, že je feťáčka. Nadával jej, že je feťáčka, pleskol jej facku na líce prvýkrát. Potom trochu odstúpil a začal jej nadávať (že je kurva, feťáčka a že spáva s ujom U., ktorý im pomáha). Pleskol jej druhýkrát po líci a povedal, že ju zabije a že ho môžu policajti aj dnes zobrať do basy. Ako odišiel preč, tak povedala tej pani, čo vydávala balíčky, aby zavolała políciu, lebo sa ho bála. Oni jej povedali, že nie sú kompetentní a políciu nevolali. Všetko videli a počuli, čo sa jej tam stalo. Pani zo Samárie jej vravela, že tam na ňu čakal celý čas, čo majú otvorené (asi od 7:00 - 12:00 hod.), vedľa v takom šenku. Svedkyňa poprela, že by obžalovaného predtým volala, nech si príde pre potravinovú pomoc.

Poškodená dala občiansky, zobrala si krabice zdola. Po cca 7 minútach išla do auta, s tým ju viezol ujo (A. U.) domov. Svedkyňa plakala v jeho aute a chcela, aby ju zaviezol domov, nakoľko bola vystresovaná. Zastavili v Šulekove, aby si kúpila cigarety, kde ju obžalovaný zase napadol, ona išla zo Samárie do uličky, kde predávajú lacnejšie cigarety. Nevie, ako sa tam obžalovaný ocitol. Obžalovaný chytil bicykel a chcel ho hodiť do U. auta. Potom ho položil a búchal s pästami do auta, aby otvorila okno. U. otvoril auto z druhej strany a povedal mu aby prestal. Obžalovaný sa vlámal do auta a U. šticoval. Obžalovaný odišiel po tej bitke. U. bol aj zranený, mal krvavú ranu na tvári, a na hlave, s touto bol u lekára. Potom to oznámili policajtom, ako prišli domov.

Ku skutku č. 2 poškodená uviedla, že spala s malým na matraci v jej izbe. Obžalovaný ich neustále sledoval a robil nepríjemnosti, špehoval ich, nemohli chodiť von, býval pred bránou, spával aj v posede pre sličky. Svedkyňa ani nevedela, že boli v ten deň šibačky. Ona navarila deťom jesť. Poobede si išla ľahnúť s malým R. a ostatné deti boli na dvore a hrali sa na trampolíne. M. išiel šibať do N. dievčatá. Svedkyňa si len pamätá ako obžalovaný pristúpil k nej ako ležala na matraci. Určite ho nevolala, ani s ním pred skutkom v ten deň nebola v kontakte (s istotou si nespomína na predchádzajúce dni), predtým ako si ľahla v dome nebol. Z ničoho nič ju začal silno boxovať s pästami do hlavy, silné boli najmä prvé údery; pamätá si len údery do hlavy, aj keď mala modrinu na ramene, táto mohla prísť, keď je obžalovaný zdvihol. Udrel ju veľmi veľakrát, dcéra jej následne povedala, že trikrát odpadla, na toto si ani osobne nespomína; uvádza však, že nespadla na nábytok, ako uviedol obžalovaný. Potom po chvíľke ako ju zdvihol troška hore, tak si kľakla a prosila ho, aby ju nebil, že bude dobrá, pritom ale nič nerobila a že nebude volať políciu. Poškodená bola v šoku, nevie ani, ako sa dostala do obývačky. Obžalovaný jej nič nehovoril, bol ticho, len ju bil. Všetko videli aj deti, ktoré príbehli na hluk, poškodená sa bála aj o deti, aby im niečo nespravil, vedľa bol najmladší syn, ten má len 2 roky. Celé to trvalo asi 5-10 minút, nie je si ale istá. Potom čo troška pamätá, že bola v obývačke a hodil jej mokrý uterák, aby sa utrela, poškodená mala pocit, že obžalovanému jej bolesť a plač robia dobre. Obžalovaný následne odišiel sám. Potom volala synovi aby prišiel a plakala pri tom. Potom ju zobrala sanitka asi o 16:00 alebo 17:00 hod., krvácala z hlavy, to nevedela pred ošetrením, odkiaľ krváca, až podľa toho, kde ju zašili, pričom, išlo o ľavú časť hlavy.

Na doplňujúce otázky svedkyňa - poškodená uviedla, že ona obžalovaného nevolala; on u nich nebol. Ale špehoval ich, povedal, že chce priniesť deťom napolitánky. Za rok 2020 komunikovali iba cez telefón, obžalovaný písal SMS, ona nemala kredit; je ale pravda, že ak zavolał, komunikovala s ním (aj ona aj obžalovaný majú stále rovnaké telefónne čísla), okrem tohto používala aj SIM kartu od U. (s číslom začínajúcim 0949), táto už ale neexistuje viacero mesiacov. Vnútri obžalovaný nebol, vždy len pri bráne. Všetky deti videli, čo obžalovaný robí, rovnako ako v minulosti, keď bol vo výkone trestu. Vždy ju navádzal, aby stiahla svoju výpoveď, aby ju zmenila a všetko prekrútila, že je chorá na hlavu a chorobne žiarlivá a chcela sa mu pomstiť. V minulosti tak urobila, tvrdila, že na neho žiarlila a že vôbec nebol na mieste, kde mal spáchať trestný čin, pričom pôvodné jej výpovede o poškodenom boli pravdivé. Následne bola odsúdená za krivú výpoveď a bol jej daný probačný dohľad, keďže si vymýšľala.

K správaniu detí (skutok 2) uviedla, že tieto sa nezapájali, iba plakali; N. má 16, E. 13, F. 8 a Q. 5. Útok skončil po tom, čo obžalovanému povedala, že nebude volať policajtov a bude dobrá, nakoľko obžalovaný vie, že keď sa zavrie do kúpeľne ide volať políciu, preto aj odišiel.

Ku svedkovi U. poškodená uviedla, že tento im dal dom, aby si ho odkúpili. Je jej nebohej krstnej mamy frajer a pomáha im. Pomohol im aj vtedy, keď obžalovaný prehral peniaze na automatoch. Obžalovaný ho dobre pozná a vtedy mu toto vyhovovalo. Poškodená nemá so svedkom žiadny milenecký vzťah. On je len človek, čo im pomáha. Svedok U. im požičal asi 50.000 Sk, čo už je dávno splatené, keďže dlžili na nájomnom a niekto sa chcel nasťahovať do ich domu. Ona mala vtedy 3 deti a svedok jej požičal peniaze, lebo ju ľutoval. Svedok mal v minulosti fyzický konflikt s obžalovaným, bolo to už dávnejšie, poškodená si presne nespomína.

S obžalovaným nie je v kontakte s výnimkou listov, ktoré písal on, rozvodového pojednávania a telefonickému rozhovoru, tento zdvihla, lebo nevedela, že je to obžalovaný, telefóny zdvíha kvôli sociálke (mohol to byť cca 2-3 mesiace pred výsluchom, cca okolo októbra 2020 - pozn. súdu). Od 07.05.2020 spolu volali raz a to volal on a chcel, aby povedala, že padla na skriňu. Okrem tohto v kontakte nie sú. Obžalovaný ňou manipuloval, chcel aby stiahla trestné oznámenia a aj deti presvedčila na takú výpoveď, núkal jej za to aj peniaze (30000, - €), poškodená ale nechce klamať, keďže už za to bola odsúdená a je v podmienke. Obžalovaný relatívne dodržiaval súdny zákaz priblíženia, chodil ale k bráne a chcel kontakt s deťmi. Obžalovaný volával a chcel kontakt s deťmi, hral sa na veľkého otca, v deň skutku s obžalovaným nevolala, deň predtým mu určite nevolala, ale možno on volal jej. Poškodená mala v minulosti problém s drogami, dnes ich už ale neberie a je ochotná ísť aj na testy.

Svedok M. E. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy využil právo odmietnuť vypovedať, pričom zo strany OP Trnava nebolo navrhnuté čítanie výpovede svedka z prípravného konania.

Svedok A. U. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol (ku skutku 1), že obžalovaného pozná. Poškodená potrebovala doviest', tam kde majú potravinovú pomoc. Ona si pre to išla, nemohla to sama odniesť. Išli tam spoločne autom. Poškodená išla dovnútra. Išla tam pred 12:00 hod., išla dovnútra, obžalovaný ju tam mal prefackať. Aj sám svedok videl, ako obžalovaný vybehol za ňou a tam ju mal prefackať, čo ale malo byť vnútri a tam on nebol, ani tam nevidel. On sám už mal s obžalovaným jednu skúsenosť, stálo ho to 30 €, kde si bránil svoj majetok. Teraz má pri sebe nachystanú palicu, on to zbadal, že ju má, tak sa vrátil. Svedok mal s obžalovaným negatívnu skúsenosť v minulosti, keď niesol jablká deťom. Obžalovaný zobral tehlu a chcel ju po ňom hodiť, vtedy on vytiahol mačetu a povedal mu, že ak ju po ňom hodí, tak mu ruky usekne. Vtedy svedok dostal aj pokutu od polície a keď sa sťažoval, dostal ju ešte navýšenú vo výške 30 €; tú mačetu nemá na obžalovaného, má ju k osobnej obrane. Čo sa týka skutku z obžaloby, on vnútri nebol, nevidel, že by ju tak fackal, ale vnútri údajne boli iní svedkovia, tá obsluha. Následne išli všetci domov a v Šulekove zastavili v obchode. Zjavil sa tam obžalovaný. Chcel po nich hodiť bicykel a chcel biť poškodenú. Začal sa načahovať pri jeho okne na aute a chcel biť poškodenú cez jeho okno, lebo dvere na jej strane nevedel otvoriť. Pri tomto poškodil obžalovaný okuliare svedkovi a prišlo aj k nejaký škrancom. Keď to videli ľudia začali sa pristavovať, vtedy začal kričať prepadli ma. Zbalil sa a išiel preč.

Svedok nevedel presne, čo malo byť predmetom konfliktu, on za poškodenou s deťmi chodieval, ale nie každý deň, keďže nemali čo jesť a on im posielal peniaze. Rodine pomáhal z čisto ľudského a priateľského hľadiska. Popiera, že by mal pomer s poškodenou, bolo jej mu ľúto vzhľadom na situáciu, v ktorej sa ocitli, okrem iného má už vysoký vek. Správanie obžalovaného nechápal, nevie, či sa s poškodenou predtým pohádal. O skutku sa s poškodenou nerozprával, iba keď vyšla vtedy von po napadnutí mu povedala, že ju mal obžalovaný prefackať a že ju čakal, on sám vedel, že sa niečo stalo, nakoľko mal s obžalovaným skúsenosť, preto vytiahol tú palicu. Palicu vytiahol na obžalovaného ešte v Hlohovci, po tom, ako sa stretli v Šulekove palicu už nevytiahol. O priebehu skutku vie len o poškodenej, ale nespomína si presne, či mu poškodená uviedla, že sa jej obžalovaný mal vyhrázať.

Sám bol svedok konfliktov s obžalovaným, raz mu obžalovaný povedal, že ak ešte raz príde do R., že ho zabije, on sa rád vyhráza zabitím. O drogových problémoch poškodenej nevie, počul, že má chodiť na drogové testy, preto tie by užívanie drog museli zistiť. Poškodenej dal mobil, kartu si mala platiť sama, ak ju neplatila, tak karta zanikla.

Svedok Z. C. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení a zložení prísahy uviedol (ku skutku 2), že je príslušník OOPZ Hlohovec, na skutok si vo všeobecnosti spomína, pridŕža sa toho, čo už uviedol. Pamätá si čo bolo, keď prišli na miesto, čo sa dialo ďalej už menej. Pamätá si, že keď prišli na miesto našli tam poškodenú, ktorá mala zakrvavenú hlavu. Bola jej zavolaná RZP a poskytnutá prvá pomoc. Následne sa jej pýtali, čo sa stalo, pričom uviedla, že jej bývalý manžel Q. E., s ktorým už dlhšie nežije, mal prísť do domu, keď ona spala a mal ju fyzicky začať napádať do oblasti hlavy a potom mal z miesta utiecť. Poškodená povedala, že nevie kde išiel. RZP prišla a zobrala ju do nemocnice. Ku skutku malo prísť v niektorej v izbe, kde spala, presne nevie. Poškodená mala zakrvavené tričko a hlavu, modriny na poškodenej nevidel. Na mieste činu si na krv nespomína. Do kontaktu s obžalovaným vtedy neprišiel, obžalovaný sa ale následne prišiel sám prihlásiť. Svedok si nespomína, že by obžalovaného následne eskortoval alebo s ním robil iné úkony, keďže to ale uviedol v prípravnom konaní, vtedy si to pamätal najlepšie a na tom zotrváva. Svedok si spomína, že konflikty medzi obžalovaným a poškodenou riešili niekoľkokrát, mali charakter domácich nezhôd. O konflikte medzi bratom obžalovaného a príslušníkmi OO PZ Hlohovec svedok nevie.

Znalkyňa PhDr. Zuzana Bieliková, na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedla, že sa pridŕža vo veci vypracovaného a podaného znaleckého posudku (č. 52/2020), ktorý bol následne vykonaný prečítaním jeho podstatnej časti.

Z predmetného znaleckého posudku vyplynuli nasledovné skutočnosti :

Osobnosť svedka - poškodenej F. E. je simplexná až primitívna, málo diferencovaná, málo sebavedomá, emočne aj sociálne nezrelá, s poruchami v oblasti sociálneho kontaktu v smere nedostatku, ako aj s tendenciami k sociálnej izolovanosti. Vo vzťahu k druhému pohlaviu sú ambivalencie - na jednej strane sa ukazujú tendencie k závislosti a na strane druhej snahy o dominanciu. Má tendenciu preceňovať svoju inteligenciu, čo zhoršuje jej sociálnu prispôsobivosť. Je podozrievavá, vzťahovačná, s tendenciami k agresívnemu správaniu najmä v situáciách ktorým nedokáže porozumieť a prežíva v nich pocity ohrozenia. Správanie je poznačené pudovosťou a je zamerané na dosahovanie a uspokojovanie aktuálnych potrieb bez anticipácie. Prítomné sú pocity viny, menejcennosti, čo sa snaží kompenzovať rebéliou a impulzivitou s agresívnymi sklonmi. Vytvára si masívnu obranu pred vonkajším svetom, čo svedčí o vysokej miere uzavretosti a nepreniknuteľnosti. Nedokáže nikomu dôverovať neverí v žiadnu pomoc okolia, čím sa dostáva do stavu sociálnej izolácie. Zaznamenávame abnormne vysokú mieru prekračovania hraníc (mravných, morálnych, hodnotových, sociálnych), čo ukazuje na nízku citlivosť voči hraniciam aj v bežnom živote. Málo si všíma hranice vo svojom okolí, správa sa k nim benevolentne, nezamýšľa sa a nerieši dôsledky svojho správania. Uvoľnenosť a nedbanlivosť je súčasťou jej ľahkovážneho životného štýlu. Rovnako sa správa aj v bežných životných situáciách. V popredí je bohatá neuroticko-depresívna symptomatológia s prejavmi najmä v oblasti sociability (tendencie k sociálnej izolovanosti, neschopnosť pracovať, nerozhodnosť) a v oblasti afektivity (autoakuzácie, podráždenosť), - stredne ťažký stupeň depresie. Psychopatológiu v zmysle duševného ochorenia v štruktúre osobnosti nezisťujeme. Tiež v jej myslení nie sú prítomné fabulácie, konfabulácie, či iné patologické obsahy.

Intelekt poškodenej F. E. je v rámci populačnej normy subnormný (CIQ=74) pri nevýznamnej prevahe vo verbálnej zložke (VIQ=79) nad praktickou (PIQ=76) s hraničnými deterioračnými zmenami (IDD=14,8%), čomu zodpovedá aj jej mentálna výbava a takéto jej úrovne predpokladáme aj v čase spáchania skutku. Poškodená F. E. má zachované perцепčné funkcie ktoré jej umožňujú správne vnímať prežité udalosti, nezisťujeme patológiu v oblasti vnímania. Jej zapamätávanie a reprodukovanie prežitého je čiastočne obmedzené vplyvom nízkej úrovne pamäťových a celkových kognitívnych funkcií. Znalkyňa nezisťuje však patológiu v oblasti vnímania ani zapamätávania, z čoho usudzuje, že dokáže reprodukovať prežívané udalosti, resp. udalosti, ktorých bola svedkom.

Psychická vyspelosť poškodenej F. E. zodpovedá jej mentálnej a intelektuálnej vyspelosti - v rámci populačnej normy jej vekového obdobia je subnormná. Má osvojené základné mravné a morálne hodnoty a pravidlá a vo svojom živote sa nimi snaží aj riadiť, no v jej životnom štýle dominuje ľahkovážnosť a necitlivosť voči zaužívaným a všeobecne platným hraniciam, takže má tendencie najmä v záťažových situáciách ich prekračovať, resp. „žiť na hrane“.

Psychodiagnostickým vyšetrením poškodenej F. E. neboli zistené žiadne motivačné činitele, ktoré by ju viedli k nepravdivej výpovedi.

Na základe vyššie uvedenej štruktúry intelektu a osobnosti poškodenej F. E., ako aj s poukazom na zhodu v jej výpovediach o prípade znalkyňa usudzuje, že jej výpovede nesú pozitívne znaky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti, preto z psychologického hľadiska môže byť považované za vierohodné.

Poškodená F. E. mala dlhodobý konfliktný vzťah s manželom, na ktorého bola extrémne žiarlivá. Po poslednom konflikte, kedy bola obvinená z krivej výpovede, pretože mu vedome chcela pod vplyvom vlastnej žiarlivosti škodiť, si uvedomila nezmyselnosť svojho konania a správania a rozhodla sa manželstvo ukončiť rozvodom. Pri opakovanom psychodiagnostickom vyšetrení sme u poškodenej zaznamenali zmenu v postojoch voči manželovi - aktuálne je pre ňu ľahostajný, neprežíva ho ako člena rodiny, nemá záujem mu škodiť; jeho správanie voči nej hodnotí ako obťažujúce ju samu ako aj maloleté deti.

Poškodená F. E. je dlhodobý ťažko neuroticko-depresívne dekompenzovaná v dôsledku dlhodobého matematického konfliktu, ktorý prežívala vo vzťahu s manželom a tento mal eskalujúci charakter čo do intenzity aj frekvencie. S poukazom na jej základné osobnostné vlastnosti ako aj ochotu pracovať na sebe máme za to, že poškodená potrebuje odbornú intervenciu, pretože bez nej, je ťažko predikovať vývoj je stavu do budúcnosti.

Znalkyňa ďalej na HP uviedla, že v tomto prípade bola zistená vierohodnosť výpovede poškodenej a to s poukazom na fakt, že v tomto prípade si uvedomila, že by sama išla vypovedať proti sebe. Uvedomila si dôsledky svojho konania oproti tomu, čo pred rokom produkovala. V predchádzajúcom znaleckom posudku bola konštatovaná jej nevierohodnosť. Ako vierohodná vyšla v tomto poslednom znaleckom posudku. Bola obvinená za krivú výpoveď a bola pod tlakom najstaršieho syna, ktorý na ňu tlačil aby vypovedala tak, ako sa veci skutočne udiali. Znalkyňa osobne vypočula poškodenú celkovo 4x za posledné 2 roky. Vždy bola poškodená vypočutá pre potreby aktuálneho konania.

Znalkyňa na doplňujúce otázky uviedla, že poškodená je schopná v budúcnosti vzhľadom na stav jej psychiky opätovne poprieť svoje tvrdenia pred súdom. V jej osobnosti boli pozorované hysteroidné črty hlavne v napätých situáciách, kedy úplne stráca racionálnu kontrolu aj mizivú, ktorú má. Chová sa úplne neuvážene, impulzívne, bez zváženia následkov svojho konania. Znalkyňa nepozná osobnosť obžalovaného, ale vo vzťahu s ním je poškodená kontraindikovaná. Stále budú problémy pokiaľ budú prichádzať do spoločného kontaktu obžalovaný a poškodená. V tomto vzťahu je možné pozorovať progresiu, aktuálne chovanie je spôsobené tlakom najstaršieho syna. Znalkyňa vyšetrovala aj ich deti obžalovaného a poškodenej. Pod tlakom najstaršieho syna a tlakom, že môže byť odsúdená, môže dodržiavať to, čo je vynucované silou a mocou. A toto je predkonvenčné štádium morálnej vyspelosti a to je trvalý jav.

Poškodená si málo všimá okolie, málo vníma hranice a je k nim benevolentná, avšak po odpadnutí aktuálnych emócií, vie posúdiť váhu svojich slov v rámci trestného konania a prípadnú hrozbu trestného postihu pre svedka v prípade krivej výpovede, v afekte však tohto nie je schopná, v záťaži ide pudovo za svojím cieľom. V prípade spätnej väzby je ale schopná si to uvedomiť. Je to ako pri malom dieťati, keď sa mu nastavujú hranice. Poškodená všetko mohla a málo musela, nikdy v živote nemala pevné hranice, ktoré musela dodržiavať. Vyrastala v detskom domove a tam nemusela nič. Ohľadom návykových látok, vzhľadom k jej veku bol zistený úbytok duševných schopností, ktoré mala. Priznala sa, že brala drogy v minulosti. Bolo to len na úrovni experimentovania. Ak by ich brala aj teraz tak, ten úbytok by bol väčší. Aktuálne ako bola u znalkyne na vyšetrení a toto u nej nespozorovala. Tú deterioráciu (úbytok intelektu) mala stále rovnakú na úrovni 14,8 %. Ak by brala drogy, toto číslo by narastalo. Mozgové bunky by sa neobnovovali, ale by ubúdali. Čiže jej tvrdenie, že experimentovala s drogami potvrdzujú aj závery znaleckého posudku.

Poškodená by v budúcnosti mohla teoreticky zmeniť svoju výpoveď, keď bude prichádzať do kontaktu s obžalovaným, ktorý je pre ňu provokujúci faktor. V prípade poškodenej by to vzhľadom na jej osobnostnú a povahovú výbavu chcelo spätnú väzbu a v ich vzťahu boli opakované konflikty, čo aj sama poškodená potvrdila. Bola obvinená, bola u znalkyne asi 3 x aj s deťmi. Je to súhra okolností a dlhá doba a platí „zide z očí, zide z mysle“. Ak sa začnú znova stýkať s obžalovaným, tak to je „atómová bomba“. Závery znaleckého posudku sú také aj preto, že v čase vyšetrenia už poškodená a obžalovaný neboli dlhšie v kontakte.

Ak v prvom posudku z roku 2017 boli zistené hraničné známky poškodenia mozgu, táto skutočnosť nemala vplyv na impulzivitu poškodenej, tá vyplýva z jej základných osobnostných vlastností a prostredia, kde vyrastala. Poškodená nemá hranice, je výbušná a hašterivá, na to všetko mala vplyv jej výchova, je taktiež žiarlivá; tendencie k samovražde nemá. Občas dokonca pridá do konfliktu niečo, čo sa reálne nestalo, aby získala obžalovaného späť, resp. aj aby mu ublížila, ide o prejav žiarlivosti a uvedomiť si následne dôsledky tohto, môže byť u nej problém. Znalkyňa vykonala aj výsluch detí

poškodenej, avšak iba v iných konaniach s výnimkou 2 najmladších detí. V prípade najstaršieho syna je daná objektivita, v prípade mladších detí je táto otázna, aj keď od ich vyšetrenia uplynul istý čas.

Svedkyňa ml. N. E. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy využila právo odmietnuť vypovedať.

Svedok Z. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol (ku skutku 1), že pracuje ako zamestnanec Arcidiecéznej charity Trnava, v daný deň pracovali v Hlohovci, dané miesto je niečo ako sklad, ide sa cez predsieň jedna k holičovi a jednak k tomuto výdajnému miestu, tak sú dvere, za nimi sedeli pracovníci z charity, viedli administratívu a podávali balíky. Klienti chodia do predsiene, dovnútra nikoho nepúšťajú, aby bol priestor pre pracovníkov charity, miesto je ohradené stolom za ktorým sú pracovníci. Na mieste boli prítomní traja pracovníci charity, jeden rozdával, jeden dával na stôl a jeden chodil do skladu, je možné, že bol na mieste aj iný žiadateľ, ale na to si s určitosťou nepamätá. Najskôr prišiel obžalovaný a pýtal sa, či tam bola poškodená, oni pozreli do papierov a povedali mu, že nie, preto potom čakal vonku. Následne prišla poškodená (bolo ta asi niekedy pred záverečnou, cca o 12:00 hod.), dali jej potravinový balíček, na čo prišiel obžalovaný, obvinil ju, že spáva s inými, potom ju dvakrát udrel, asi fackou do tváre. Svedok na to videl dobre, nakoľko stál od poškodenej asi 1 meter, avšak obžalovaného ani spôsob, akým vytykal poškodenej neveru veľmi neregistroval, vie len, že videl, ako ju dvakrát udrel zrejme ľavou rukou), nevie odhadnúť intenzitu úderu, či padli aj vyhrážky svedok nevedel uviesť. Následne kolegyňa zasiahla, okríkla ho slovami „hej, hej“ a išiel preč; svedok si nepamätá, či aj osobne išla za obžalovaným. Obžalovaný odišiel a ako odchádzal hovoril, že policajti budú mať teraz dôvod ho zavrieť. Keďže boli na mieste aj iní ľudia, svedok sa venoval im a nevie, čo sa ďalej dialo. Na reakciu ani chovanie poškodenej si nespomína, nevie ani, či chcela aby zavolali políciu. Spomína si ale na poškodenú, mala béžovú bundu, blond vlasy, keďže mala zimnú bundu ťažko odhadnúť postavu, bola nižšia, zrejme trochu pri sebe alebo možno len viac oblečená, nakoľko bolo dosť zima. Svedok s istotou obžalovaného spoznal aj pojednávacej miestnosti.

Z odborného vyjadrenia č. 24/2020 MUDr. Mariána Pamulu, znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia (vykonaného prečítaním po výslovnom súhlase prokurátora a obžalovaného) vyplývalo, že poškodená utrpela dňa 13.04.2020

- a) pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, v oblasti nosa, s krvnými výronmi, bez prejavov vegetatívnej symptomatológie,
- b) tržne - zmliaždenú ranu na ľavej strane čela, až vlasatej časti hlavy asi 4 cm dlhú, zasahujúcu do podkožného tkaniva (v zdravotnej dokumentácii popisovaná pravá strana až vlasatej časti hlavy),
- c) pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena s krvným výronom asi 15x10 cm, na predno-bočnej strane.

Uvedené zranenia znalec hodnotil ako ľahké. Z hľadiska ich vzniku, tieto vznikli mechanizmom priamym, t.j. priamym pôsobením tvrdeného, tupého, prípadne až tupo-hranatého predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde došlo k prejavom zranenia. Násilie smerovalo proti poškodenej spredu, z ľavej, prípadne i z pravej strany z pohľadu poškodenej. Vedené bolo do oblasti hlavy - čela až temena, tváre a nosa a do oblasti ľavého ramena. Intenzita pôsobiacej sily bola prevažne len slabá.

Zranenia spôsobil predmet, ktorý bol tvrdý, tupý, prípadne pri vzniku tržne zmliaždenej rany sa mohol uplatniť aj tupo-hranatý alebo obľý predmet. Týmto predmetom mohla byť ruka útočníka zovretá v päst', pri vzniku tržne zmliaždenej rany i nábytok, roh lavice, stola, postele a pod. V mechanizme vzniku zranenia sa mohli uplatniť údery vedené rukou útočníka zovretou v päst' do oblasti hlavy, tváre, pričom mohlo dôjsť k pomliaždeniam mäkkých tkanív hlavy a tváre. Nie je možné vylúčiť, že pri týchto úderoch mohlo dôjsť ku vzniku tržne zmliaždenej rany, vzhľadom však na jej dĺžku (4 cm), skôr k zraneniu mohlo dôjsť nárazom na tvrdý, tupo - hranatý, prípadne obľý predmet pri fyzickom útoku. Zranenie - pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti ramena vzniklo taktiež priamym mechanizmom; mohlo sa jednať o úder, napr. rukou útočníka zovretou v päst' do oblasti ramena, pričom pri pomliaždení mäkkých tkanív došlo k vytvoreniu krvného výronu o rozmere 15 x 10 cm.

Intenzita pôsobiaceho násilia pri vzniku zranenia bola prevažne len slabá. Na vznik popisovaného zranenia bolo potrebných viac úderov, najmenej 2-3, znalec nevyklučuje, že úderov mohlo byť i viac, hlavne pokiaľ opakovanie smerované do toho istého miesta, resp. veľmi slabou až slabou intenzitou.

Všetky utrpené zranenia sú v príčinnej súvislosti so skutkom zo dňa 13.04.2020, znalec považuje dobu cca 2 týždne za adekvátnu dobu liečby a rovnakú dobu považuje za obmedzenie poškodenej v obvyklom

spôsobe života (resp. za dobu 1-3 týždne) a za dobu adekvátnej pracovnej neschopnosti. Trvalé následky znalec nepredpokladá, maximálne kozmetickú vadu vo forme jazvy.

Z hľadiska listinných dôkazov boli vykonané nasledujúce dôkazy (podľa § 269 Tr. por.)

- oznámenie ZP Dôvera z č.l. 88 (4T/67/2020)
- oznámenie SP z č.l. 89 (4T/67/2020)
- odchody vlakov z č.l. 147 (4T/67/2020)
- odpis reg. priestupkov z č.l. 254 (4T/67/2020)
- lustrácia RT
- lustrácia GP
- lustrácia CDB
- lustrácia priestupkov zo dňa 08.12.2020
- hodnotenie z ÚVV z č.l. 156
- trestný rozkaz OS TT, sp. zn. 0T/271/2018 z č.l. 57
- trestný rozkaz OS TT, sp. zn. 0T/302/2019 zo dňa 25.11.2019
- zápisnica OS TT, sp. zn. 0T/302/2019
- celý obsah spisu OS TT, sp. zn. 0T/302/2019
- ostatný spisový materiál

Z vykonaných listinných dôkazov vyplynulo najmä to, že obžalovaný bol v minulosti 6-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom OS Trnava, sp. zn.: 0T/271/2018 zo dňa 13.11.2018, právoplatným dňa 13.11.2018 za prečin nebezpečného vyhrážania spáchaný na rovnakej poškodenej. Obžalovaný bol v minulosti vo výkone nepodmienečného trestu, ktorý vykonal dňa 29.03.2013. Z lustrácie GP vyplýva, že obžalovaný je aktuálne stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, pričom v priebehu hlavného pojednávania aj sám obžalovaný potvrdil, že vec je v etape konania na súde prvého stupňa po zrušení oslobodzujúceho rozsudku odvolacím súdom. Z lustrácie priestupkov vyplývajú 3 záznamy o majetkovom priestupku resp. 2 záznamy o priestupkoch proti občianskemu spolužitiu, ktoré ale vykazujú známky zastavenia správneho konania. Hodnotenie správania obžalovaného je v zásade neutrálne, bez negatívnych pozoruhodností.

Z pripojeného trestného spisu 0T/302/2019 bolo zistené, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania skutku v bode 1 (pred spojením trestných vecí) trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 0T/302/2019 zo dňa 25.11.2019, ktorý bol obžalovanému doručený v rovnaký deň na výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie, pričom obžalovaný hneď do zápisnice podal voči nemu odpor. Doručením trestného rozkazu nastávajú účinky vyhlásenia rozsudku (353 ods. 8 Tr. por.), pričom doručenie TR pretína súbeh a zakladá pre súd (v prípade dokázania viny) povinnosť ukladať samostatné tresty.

*** Výrok o vine ***

Ku skutku 1

V rámci procesu vyhodnocovania dôkazov súd zistil, že výpoveď obžalovaného, poškodenej, svedka U. a svedka Vnučka vykazujú prevažne len menej podstatné rozpory. Obžalovaný uviedol, že ho k príchodu na miesto motivovala sama poškodená, ktorá to poprela. Táto otázka je však pre výrok o vine nepodstatná, ide len o motiváciu k správaniu pred príchodom na miesto, čo má vplyv na celkové nastavenie obžalovaného, ale pre rozhodovanie o vine nie je pre súd podstatnou otázkou. Ak obžalovaný tvrdil, že bol s poškodenou dohodnutý (zrejme mal na mysli, že o tom rozprávali vo všeobecnej rovine), keďže (ak ide o pravdivé tvrdenie) nevedel ani presný čas, kedy sa poškodená dostaví. Ani táto skutočnosť však vonkoncom nemá vplyv na fakt, že obžalovaný nebol nijakým spôsobom vedome provokovaný a fakt, že ho hnevala prítomnosť poškodenej, ktorá ako manželka obžalovaného na miesto prišla spoločne so svedkom U. nemá pre výrok o vine žiadnu relevanciu. Podstatný aspektom však rozhodne je fakt, že obžalovaný si bol vedomý zákazu priblížiť sa k poškodenej, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom OS Trnava, sp. zn.: 0T/271/2018 zo dňa 13.11.2018, pričom na tento fakt nemá vplyv ani prípadný súhlas poškodenej. Samotný priebeh incidentu môže taktiež súd pomerne spoľahlivo ustáliť a to najmä s poukazom na spoločné elementy výpovedí, ako aj na výpoveď svedka Vnučka, ktoré súd považoval za nestrannú osobu s vyššou vierohodnosťou ako obžalovaného, poškodenú a svedka U.. Obžalovaný prišiel na miesto pred poškodenou a je nepodstatné, koľko na ňu čakal. Po vstupe

poškodenej do predsiene došlo k verbálnemu konfliktu ohľadom údajnej nevery, pričom súd uveril verzii poškodenej a najmä svedka Vnučka, ktorý uviedli, že obžalovaný dal poškodenej minimálne 2 facky, teda nielen sa na ňu zahnal, tak ako tvrdil obžalovaný. Avšak ani doplnením dokazovania, keď súd bez návrhu doplnil dokazovanie v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. nebolo v konaní spoľahlivo konštatované, že by sa mal obžalovaný poškodenej vyhrážať ujmu na živote alebo zdraví, resp. vyhrážať inou závažnou ujmu. V prípade výpovede poškodenej, túto je nevyhnutné vzhľadom na jej kolísavú vierohodnosť podporiť iným procesne relevantným dôkazom, pričom ale bol skôr dokázaný opak, keďže je vysoko pravdepodobné, že ak by sa obžalovaný vyhrážal poškodenej v takejto formu, svedok Vnučko stojaci cca 1 meter od nej by vyhrážky zaregistroval. Ak by aj takáto narážka bola „medzi rečou“ vznesená, je zo správania poškodenej zrejmé, že nebola braná vážne, teda chýbala jej spôsobilosť vyvolať dôvodnú obavu a prípadné štádium pokusu súd nemohol v reálnej rovine overiť, keď spôsob komunikácie rozhádaného manželského páru sa líši od prípadu k prípadu a nie je možné ustáliť, čo je komunikácia nenapĺňajúca pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania a naopak, čo už danú skutkovú podstatu napĺňa. Je tiež možno vysloviť záver, že ani prípadné nevyslovenie konkrétnych slov nevylučuje spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania, k tomuto môže dôjsť aj neverbálnou formou resp. faktickým konaním. Skôr ako však súd prikočí k daným úvahám, je vhodné zamyslieť sa nad otázkou, či neprichádza do úvahy tzv. prekvalifikácia skutku, t.j. či konaním obžalovaného nebola naplnená skutková podstata iného trestného činu, ktorého charakteristika lepšie vystihuje objektívnu stránku konania obžalovaného.

V prípade konania obžalovaného súd v tomto vzhľadom naplnenie všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák., keďže ide o skutok spáchaný na blízkej osobe. Element narušenia občianskeho spolunažívania zásadným spôsobom je daný jednak záujmom na rušení najmä vizuálnym či zvukovým výstupom, ale môže mať aj osobný rozmer, najmä útok na jednotlivca pred inými osobami resp. na mieste verejnosti prístupnom. V danom prípade je nepochybné, že k útoku došlo aj pred 3 prítomnými osobami, aj na mieste verejnosti prístupnom. Konanie obžalovaného možno hodnotiť ako výtržnosť aj hrubú neslušnosť (teda sú naplnené oba znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty, z nich sa vyžaduje splnenie aspoň jedného).

Za hrubú neslušnosť sa považuje „konanie, ktoré porušuje závažným spôsobom zásady občianskej morálky (napr. zhanobenie historickej alebo kultúrnej pamiatky, hrobu alebo iného pietneho miesta, hrubé narušenie slávnostného zhromaždenia alebo náboženského obradu, vykonaním pohlavného styku, exhibicionizmu alebo iných sexuálnych patologických praktík na takom mieste a pod.). Predpokladá sa konanie závažnejšej povahy, nestačí preto neslušnosť menšieho významu. Tým sa hrubá neslušnosť svojou intenzitou približuje výtržnosti“ a za výtržnosť sa považuje „konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolužitia. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných (R 44/1990).“ (ČENTÉŠ, J. a kol.: Trestný zákon. Veľký komentár, 4. aktualizované vydanie, Bratislava : Eurokódex, 2018. ISBN 9788081550768, s. 776).

K uvedenému je nutné dodať, že závažnosť (a teda aj prípadná nemožnosť aplikácie tzv. materiálneho korektívu vyjadreného v ust. § 10 ods. 2 Tr. zák.) je podčiarknutá hrubým ignorovaním súdneho zákazu priblížiť sa k poškodenej, pričom z vyjadrení obžalovaného možno dovodiť, že tento zákaz nepovažoval za nutné dodržiavať, pokiaľ mu to sama poškodená tolerovala. Tento jeho nesprávny záver však v očiach súdu znásobuje závažnosť konania obžalovaného a vylučuje kvalifikáciu skutku ako priestupku.

K vyššie uvedenému je vhodné poznamenať, že hľadisko objektívnej stránky (teda požiadavky na konanie resp. nekonanie určitým spôsobom), subjektu (páchatel'a) a subjektívnej stránky (zavinenia) má súd za nepochybné bez podrobnejšieho vysvetľovania, keďže obžalovaný konal zákonom predpokladaným spôsobom, bol trestne zodpovedný a možno mu pripísať aj priamy úmysel. V prípade náležitosti objektu je snáď účelné dodať, že trestný čin výtržníctva je prioritne určený na trestanie skutkov proti tzv. verejnému poriadku a nie voči individuálnym záujmom jednotlivca, tento záver však neplatí bez výhrady, keď aj napadnutie jednotlivca môže narušiť verejný záujem v miere, keď bude dôvodné konštatovať naplnenie skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, napr. aj bez konštatovania iného prečinu - častokrát napr. prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák., napríklad aj z titulu, že k tomu nedošlo (nenastala porucha zdravia trvajúca nie celkom krátky čas). V prípade skutku 1 u obž. E. súd videl naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, keď jeho konanie narušilo občianske spolunažívanie hrubým spôsobom, voči osobe, voči ktorej mal zosilnenú povinnosť sa

akéhokoľvek invazívneho (t.j. nielen násilného konania) zdržať, navyše na mieste, kde boli vykonávané verejnoprospešné ciele (výdaj stravy sociálne odkázaným osobám). Ku skutku 1 je nevyhnutné dodať, že je taktiež zachovaná totožnosť skutku, keď je v plnej miere zachovaná totožnosť konania a v prevažnej miere aj totožnosť následku, teda nebola narušená skutková totožnosť stíhaného skutku. Prípadnej zmene kvalifikácie nebránila aj právna kvalifikácia v podanej obžalobe a vo vydanom trestnom rozkaze, keďže týmto nie je súd viazaný. Je tiež vhodné podotknúť, že obžalovaného bolo možné uznať za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva, pretože ide o trestný čin rovnako trestný (rovnako prísny) - v prípade skutku kvalifikovaného ako ust. § 360 ods. 2 písm. b) Tr. zák. (nebezpečné vyhrážanie na chránenej osobe) je zákonná sadzba rovnaká ako v prípade ust. § 364 ods. 2 písm. d) Tr. zák. (výtržníctvo na chránenej osobe) aj bez upovedomenia o zmene právnej kvalifikácie, pričom upovedomenie podľa § 284 ods. 2 Tr. zák. súd aj tak vydal, keďže obžalovanému je potrebné poskytnúť informácie, na podklade ktorých vie, aké legitímne očakávanie ukončenia konania môže predpokladať. V takomto prípade, ale obhajoba logicky nemá nárok žiadať o odročenie pojednávania za účelom prípravy (§ 284 ods. 2 Tr. por. a contrario) o čo mimochodom ani nežiadala.

Ku skutku 2

Obžalovaný je väzobne stíhaný len pre skutok uvedený v bode 2, t.j. pre prečin ublíženia na zdraví, nakoľko bol vzatý do väzby práve pre tento skutok a väzobné dôvody následne neboli rozšírené aj pre skutok 1, čiastočne z dôvodu priority väzobnej veci, čiastočne z dôvodu účelnosti.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, skutkový dej opísal tak, že bol v dome, v ktorom má hlásený trvalý pobyt spoločne s poškodenou a ich spoločnými deťmi, na základe predchádzajúcej komunikácie s poškodenou, ktorá ho tam volala, pričom sama poškodená to poprela, naopak správanie obžalovaného opísala ako obťažujúce. Opakovane je nevyhnuté poznamenať, že obžalovaný sa k poškodenej priblížil aj napriek súdному zákazu, ktorý (nie po prvý krát) ignoroval a ani prípadný súhlas zo strany poškodenej v tomto smere nie je podstatnou skutočnosťou. Výpovede sa líšia aj v tom smere, či poškodená vnímala obžalovaného v inkriminovaný deň od rána a tento mal byť v dome s jej vedomím alebo sa do domu dostal počas jej spánku a prebudila sa až na útok obžalovaného, obe verzie však nie sú pre právne posúdenie veci rovnako podstatné. Najpodstatnejším elementom v danom prípade je fakt, že zranenia poškodenej vznikli na základe fyzického kontaktu s obžalovaným, pričom verzia o sebaobrane obžalovaného je vylúčená vykonaným dokazovaním, najmä odborným vyjadrením MUDr. Pamulu, ktorý jednoznačne uzavrel, že poškodená utrpela opakované zranenia, ktorých časť mohla vzniknúť aj tak, ako opisoval obžalovaný - t.j. pádom na nábytok, ale je tiež nepochybné, že časť zranení poškodenej vznikla úderom päste, resp. inak ako nárazom na ostrú hranu nábytku; išlo teda o pôsobenie opakovaného násillia, navyše lokalizovaného do oblasti hlavy a aj ramena. Je nepochybné, že k zraneniu nemohlo dôjsť pred skutkom a ani po skutku (čo vyplýva aj z výpovedí obžalovaného a poškodenej, ako aj svedka Bistáka). Sama skutočnosť, či poškodená spala, keď mala byť napadnutá obžalovaným alebo k fyzickému stretu došlo na základe verbálneho konfliktu, ktorý prerástol v násillie, v tejto etape nemožno zistiť; súd vykonal zisťovanie a bez návrhu strán (postupom podľa § 2 ods. 11 Tr. por.) dopĺňoval dokazovanie, avšak bez patričného výsledku (realizácia práva maloletej svedkyne E. odmietnuť vypovedať). V tomto smere súd zohľadnil závery znaleckého dokazovania ohľadom svedkyne - poškodenej E., ktorej výpoveď znalkyňa PhDr. Bieliková vyhodnotila ako vierohodnú a to s poukazom na jej aktuálne nastavenie, najmä na odlúčenie od obžalovaného, ktorý je aktuálne vo väzbe v tejto trestnej veci. Výpoveď poškodenej v minulosti znalkyňa hodnotila ako nevierohodnú, došlo však k zmene situácie, k odlúčeniu od obžalovaného a tlaku zo strany syna M. E., ktorý na matku tlačí, aby vypovedala pravdivo o všetkých skutočnostiach. Poškodená je tiež motivovaná pravdivo vypovedať bezprostrednou hrozbou trestu, keďže je aktuálne trestne stíhaná za predošlú krivú výpoveď voči obžalovanému v inej trestnej veci. V predložennom znaleckom posudku bolo konštatované, že poškodená je schopná vnímať dôsledky svojho správania v etape po opadnutí najväčšieho návalu emócií, čo súd považuje za splnené pre jej výpoveď v prípravnom konaní (po vzatí obžalovaného do väzby) ako aj na hlavnom pojednávaní. V prípade poškodenej je motivácia k pravdivej výpovedi zmenou oproti predchádzajúcemu trestnému konaniu.

Je ale tiež potrebné dodať, že do istej miery pochybná história vierohodností výpovedí poškodenej, ako aj jej predošlé odsúdenie kladie na súd požiadavku overiť výpoveď poškodenej inými dôkazmi. V tomto prípade ide o dôkaz získaný výpoveďou svedka C., ktorý potvrdil, že poškodená krátko po skutku označila obžalovaného ako páchatela a uviedla, že ju mal napadnúť. Na výsluch svedka M. E. súd prihliadnuť nemohol, keďže nebola pred súdom vykonaná (išlo len o výpoveď o sprostredkovaných informáciách). Pomyselný corpus delicti teda z pohľadu súdu predstavuje záver znalca MUDr. Pamulu

o priebehu fyzického stretu a vzniku jednotlivých zranení, ide o fakt, že všetky zranenia mohli vzniknúť tak, ako uvádzala poškodená, avšak ich časť mohla vzniknúť aj tak, ako uvádza obžalovaný (avšak nie všetky, teda obžalovaný nevyhnutne nehovorí celú pravdu), v tomto smere je potrebné poznamenať, že poškodená počas výsluchu sama uviedla, že ju obžalovaný telefonicky žiadal, aby súdu uviedla, že padla na skriňu a to v čase, keď nemohla mať vedomosť o tom, čo obžalovaný vypovedal (počas výpovede obžalovaného nebola prítomná v pojednávacej miestnosti a do spisu po danom pojednávaní nenahliadla), čiže jediným logickým záverom sa javí byť ten, že jej o svojej výpovedi vravel sám obžalovaný, resp. obžalovaný jej uviedol, čo ide vypovedať, zrejme ale ani obžalovaný ani poškodená dostatočne neporozumeli záverom ZP MUDr. Pamulu. V očiach súdu najpravdepodobnejšou verziou je preto tá, že obžalovaný a poškodená po predchádzajúcom verbálnom konflikte absolvovali fyzický stret pri ktorom buď obžalovaný viackrát päšťou udrel poškodenú do oblasti hlavy a ramena a tá buď následkom úderu alebo následkom „strkania“ spadla na nezistený predmet, ktorým mohol byť aj kus nábytku. Nie je vylúčená ani prvotná iniciatíva poškodenej resp. prejav určitej agresie z jej strany, ktorý by mimochodom zapadal aj do jej zistenej povahovej výbavy, avšak je zjavné, že násilie zo strany obžalovaného nespĺňalo žiadnu z okolností vylučujúcich protiprávnosť v zmysle § 24 Tr. zák. a nasl. (najmä nutnú obranu - pozn. súdu). Pre právnu kvalifikáciu pritom rozhodujúci nie je ani element dĺžky trvania konfliktu (v zmysle skutkovej vety 10 minút, čo opakovane nemožno potvrdiť a rovnako nemožno ani zistiť, či prípadné silné údery neboli sprevádzané slabšími údermi, ktoré by ich úplne alebo čiastočne zamaskovali - v tomto rozsahu ide o úvahu súdu - pozn.).

Sumárne možno konštatovať, že v očiach súdu bolo dokázané konanie obžalovaného aspoň v hrubých črtách a následok konania bol bez akýchkoľvek pochybností dokázaný formou odborného vyjadrenia poskytnutého znalcom.

Spoločne k obojmu skutkom (skutok 1 a 2)

Súd odmietol návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania výpismi z SMS komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou, ako aj výpismi hovorov oboch týchto subjektov, nakoľko obžalovaný chcel týmto preukázať fakt, že bol motivovaný k stretávaniu sa poškodenou z jej strany. Tento záver však nie je nijakým spôsobom relevantný a nie je spôsobilý privodiť iné nazeranie na vinu obžalovaného (oba skutky sú trestné bez ohľadu na prípadné „pozvanie“, ako aj na prípadný pravidelný osobný styk obžalovaného a poškodenej). Je tiež potrebné dodať, že komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou sa javí byť pravdepodobnou a súd jej existenciu vyhodnotil v prospech obžalovaného, ktorý uvedené tvrdil a vykonaným dokazovaním nebol preukázaný opak (zásada v pochybnostiach v prospech veci - in dubio pro reo), avšak túto okolnosť mohol zohľadniť iba pri rozhodovaní o výmere oboch trestov, čo v oboch prípadoch aj urobil.

*** Výrok o treste ***

Skutok 1

V prípade obžalovaného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). K tomuto záveru súd dospel po zrelej úvahe, keď vyhodnotil stav, ktorý obžalovaný de facto sám priznal. Súd musel konštatovať, že obžalovaný vo vzťahu k podstatným rysom, tento skutok priznal, keď priznal konanie, ktoré de facto zakladá naplnenie všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty výtržníctva. V prípade obžalovaného, tento priznal verbálny konflikt a zahnanie sa na poškodenú, poprel síce facku, avšak už z jeho konania a okolností mal súd za preukázané, že obžalovaný priznal spáchanie skutku, ktorý je právne kvalifikovaný ako výtržníctvo, ak poprel vyhrážanie sa poškodenou, tento element v rámci dokazovania beztak nebol spoľahlivo zistený. Pokiaľ ide o ľútosť nad spáchaným skutkom, táto vyplýva z výpovede obžalovaného, hoci súd mal isté pochybnosti, či ide o ľútosť nad konfliktom s poškodenou alebo o ľútosť nad hroziacim trestnoprávnym postihom za skutok, spáchaným v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, túto skutočnosť nemohol súd preklenúť nijakým iným výkladovým pravidlom ako aplikáciou zásady in dubio pro reo a uzavrieť existenciu ľútosti obžalovaného nad spáchaným skutkom.

V prípade priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. m) Trest. zák. (už bol za trestný čin odsúdený). V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval neutrálny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

1) 6-36 mesiacov (základná výmera), aplikovateľná pre obž. E. za skutok v bode 1.

V rámci takejto základnej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. V prípade osoby obžalovaného prichádza do úvahy zohľadnenie spáchaného skutku. Vzhľadom na vykonané dokazovanie ide o skutok spáchaný v skúšobnej dobe, teda logicky je dôvodné ukladať trest nepodmienečnou formou (alebo tzv. alternatívny trest, ktorý ale v prípade obžalovaného súd nepovažoval za vhodný). Je tiež potrebné dodať, že samotný incident je trestným činom najmä pre závažnosť prameniaca z plynúceho zákazu priblíženia a ohrozenie verejného záujmu, v opačnom prípade by zrejme išlo o priestupok. Samotný incident je prejavom ustavičných hádok medzi obžalovaným a poškodenou, kde práve ignorancia zákazov a pravidiel občianskeho spolunažívania zo strany obžalovaného je dôvodom trestnosti skutku, inak by skutok nebol závažnej povahy. S poukazom na uvedené súd uložil trest na spodnom okraji trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, keď v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu (5 záznam v RT), zohľadňujúc aj fakt, že obžalovanému hrozí navýšenie restu titulom tzv. premeny podmiennečného odsúdenia z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: OT/271/2018, ako aj súčasne uložený trest za skutok 2.

Skutok 2

V prípade odsúdeného neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona ako v predchádzajúcom prípade, keďže obžalovaný popieral podstatné znaky skutku, teda súd mal za to, že sa k tomuto ani implicitne nepriznal.

V prípade prirážajúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu prirážajúcich okolností v zmysle § 37 písm. m) Trest. zák. (už bol za trestný čin odsúdený). V zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd konštatoval prevahu prirážajúcich okolností.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

- 1) 12-36 mesiacov (základná výmera),
- 2) 20-36 mesiacov (výmere po aplikácii § 38 ods. 2 a 3. Tr. zák.) aplikovateľná pre obž. E. za skutok v bode 1.

V rámci takejto základnej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. V prípade osoby obžalovaného prichádza do úvahy zohľadnenie spáchaného skutku. Vzhľadom na vykonané dokazovanie ide o skutok spáchaný v skúšobnej dobe, teda logicky je dôvodné ukladať trest nepodmienečnou formou (alebo tzv. alternatívny trest, ktorý ale v prípade obžalovaného súd nepovažoval za vhodný). Je tiež potrebné dodať, že samotný incident je trestným činom vzhľadom na jeho priebeh aj následok a je rovnako ako v predchádzajúcom prípade prejavom ustavičných hádok medzi obžalovaným a poškodenou, kde jeho príčinou je nielen ignorancia zákazov a pravidiel občianskeho spolunažívania zo strany obžalovaného ale aj prejavy agresie smerujúce k osobe poškodenej. Vzhľadom ale na okolnosti prípadu a na fakt, že násilie nebolo vedené formou veľkej intenzity, ako aj na fakt, že už pomer prirážajúcich okolností značne modifikoval trestnú sadzbu v neprospech obžalovaného, súd uložil trest pri spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby a uložil trest vo výmere 20 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, keď v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu (5 záznam v RT). Aj pri ukladaní tohto trestu súd zohľadnil aj fakt, že obžalovanému hrozí navýšenie trestu titulom tzv. premeny podmiennečného odsúdenia z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: OT/271/2018, ako aj súčasne uložený trest za skutok 1.

*** Výrok o náhrade škody ***

Nakoľko škoda nebola v konaní riadne uplatnená, súd o nej nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.